

**Це остання частина історії.
Прочитайте, потім створіть знову!**

Червона квітка

Мауглі підвівся, тримаючи горщик з вогнем у руках. Потім він потягнувся і позіхнув просто в обличчя всій Раді. Він був у нестямі від злості та горя, бо вовки ще ніколи не показували йому, як вони його ненавидять.

- Гей ви, слухайте! - закричав він. - Досить уже цієї собачої гавкотні!
Сьогодні ви так часто називали мене Людиною, хоч з вами я залишився б вовком до кінця днів своїх, що я відчуваю справедливість ваших слів. Тому я вже не називаю вас своїми братами, а собаками, як личить Людині. Про те, що ви зробите і чого не зробите, не вам говорити! Це вже вирішуватиму я. А щоб ви краще зрозуміли, в чім річ, я, Людина, приніс сюди трохи Червоної Квітки, якої ви, собаки, боїтесь!

Він кинув горщик з вогнем на землю, кілька розжарених вуглинок запалили купину сухого моху, який відразу зайнявся полум'ям, і вся Рада з жахом відскочила назад від вогняних язиків. Мауглі встромив суху гілку в полум'я і, коли вона зайнялась та затріщала, почав вимахувати нею у себе над головою в колі вовків, що тремтіли зі страху.

Я піду од вас до свого племені - коли то справді моє плем'я. Джунглі закриті для мене, і я мушу забувати вашу мову і ваше товариство

І здається мені, що вам тут нічого більше сидіти, висолопивши язики, немовби ви справді щось путнє, а не собаки, яких я проганяю, - ось так!
Геть!

Занотуйте найважливіше з тексту!

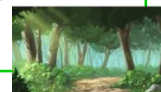
Записка може бути:

Карта розуму

Таблиця

Малюнок, т.д.

КНИГА ДЖУНГЛІВ

S4
T4
L2

Це остання частина історії.
Прочитайте, потім створіть знову!

Кінець гілки яскраво палав, Мауглі почав розмахувати нею праворуч і ліворуч, і вовки з вищанням кинулись геть, тікаючи від іскор, що палили їм хутро.

Лишилися тільки Акела, Багіра та ще з десяток вовків, що були прихильні до Мауглі.

І тут раптом Мауглі відчув, що в грудях у нього почало щеміти, як досі ніколи не щеміло; дихання йому перехопило, він почав схлипувати, і по його обличчю побігли сльози.

- Що це? Що це? - питав він. - Мені не хочеться кидати Джунглі, і я не розумію, що зі мною коїться. Чи не вмираю я часом, Багіро?

- Ні, Братику. Це тільки сльози, які бувають у людей, - відповіла Багіра. - Тепер я знаю, що ти - Людина і вже не дитинча. Віднині Джунглі справді закриті для тебе. Хай вони ллються, Мауглі. Це тільки сльози.

Занотуйте найважливіше з тексту!

Записка може бути:

Карта розуму

Таблиця

Малюнок, т.д.